

ซิมโฟนี คอนเสิร์ต
SYMPHONY CONCERT

โดย

วงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร

THE ORCHESTRA OF THE FINE ARTS DEPARTMENT

ร่วมกับ

สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน

GERMAN CULTURAL INSTITUTE

ณ โรงละครแห่งชาติ

วันอังคารที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๐ เวลา ๑๗.๓๐ น.

วันพุธที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๐ เวลา ๒๐.๐๐ น.

THE NATIONAL THEATRE

Tuesday, November 14, 1967 at 5.30 p.m.

Wednesday, November 15, 1967 at 8.00 p.m.

ฮันส์ กึนเทอร์ มอมเมอร์ เกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๒๕ ณ เมืองดอร์ทมุนด์ ประเทศเยอรมนีในปี ค.ศ. ๑๙๖๐ จึงได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าวงดุริยางค์แห่งชาติในประเทศเปรู ซึ่งได้ประสพผลสำเร็จอย่างมาก และได้ออกจากประเทศเปรู เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๓ ซึ่งขณะนั้นวงดุริยางค์มีนักดนตรีมากกว่า ๙๐ คน หลังจากนั้นในระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๖๓ ถึง ๑๙๖๖ ก็ได้เป็นหัวหน้าวงดุริยางค์แห่งชาติในประเทศอิรัก ณ กรุงแบกแดด ซึ่งในขณะเดียวกันก็ได้รับเชิญให้ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมวงดุริยางค์เมืองต่างๆ ในเยอรมนี ตะวันตก อเมริกาใต้ และในแอฟริกาใต้ อีกด้วย

ด้วยความสามารถในวิชาซัพน์เอง จึงได้รับรางวัลชนะเลิศในการแข่งขันบทประพันธ์เพลงซึ่งจัดขึ้นในเมืองเวอเซิลล์ ประเทศอิตาลี เมืองสตทการ์ท และเมืองเรคคิงเฮาเซิน ประเทศเยอรมนี ตะวันตก บทประพันธ์เพลงของเขาได้นำลงตีพิมพ์ในหนังสือชื่อว่า "Bote and Bock" ในนครเบอร์ลิน

นายมอมเมอร์ได้มาร่วมงานกับสถาบันวัฒนธรรมเยอรมันในประเทศไทยตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๐

Hans Guenter Mommer was born in 1925 in Dortmund, Germany. In 1960, he was appointed chief conductor of the National Symphony Orchestra of Peru, where he was so successful that by the time he left Peru in 1963 the orchestra had no less than 90 members. After this, from 1963 to 1966, he was chief conductor of the Iraq National Symphony Orchestra in Bagdad, at the same time directing as guest conductor the Symphony Orchestra of several towns in West Germany, in South America, and in South Africa.

In the course of his wide and varied career he won prizes for his compositions in contests organised by the towns of Vercelli, Italy, and Stuttgart and Recklinghausen, West Germany. His compositions have been published by the well-known publishing-house of Bote and Bock, Berlin.

He has been attached to the GCI, since February, 1967.

ซิมโฟนี คอนเสิร์ต
SYMPHONY CONCERT

โดย

วงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร

THE ORCHESTRA OF THE FINE ARTS DEPARTMENT

ร่วมกับ

สถาบันวัฒนธรรม เยอรมัน

GERMAN CULTURAL INSTITUTE

- ผู้แสดงเดี่ยวเปียโน -

วิโรจน์ ทรทรานนท์

- Piano Soloist -

Virod Tantranon

- ผู้อำนวยเพลงอาคันตุกะ -

ฮันส์ กึนเทอร์ มอมเมอร์

- Guest-Conductor -

Hans Guenter Mommer

ณ โรงละครแห่งชาติ

THE NATIONAL THEATRE

เพลงโอเวอร์เชอร์ Iphigenia in Aulis

กลุ้ค (๑๗๑๔-๑๗๕๘)

(เรียบเรียงโดย ริชาร์ด วากเนอร์)

คริสโตเฟอร์ วิลลิบัลด์ ฟอน กลุ้ค นับว่าเป็นนักปฏิรูปอุปรากรผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง ท่านอาจจะได้รับยกย่องว่าเป็นผู้เปิดวิถีทางให้แก่ริชาร์ดวากเนอร์ ในด้านการสร้างสรรค์นาฏกรรมที่มีดนตรีประกอบ, ดังเช่นในอุปรากรสำคัญๆ ของท่าน โดยล้มเลิกแบบแผนการประพันธ์ของอิตาลีกับได้พยายามให้บทร้องและดนตรีของอุปรากรเป็นอิสระต่อกัน หรือในบางครั้งก็กลมกลืนสอดคล้องกันไปในเชิงศิลปะ

กลุ้คได้แต่งอุปรากรซึ่งใช้เค้าโครงเรื่องจากนาฏกรรมของยูริพิติส (๔๘๐-๔๐๖ ปี ก่อนคริสตกาล) ขึ้นสองเรื่องคือ "Iphigenia in Aulis" ออกแสดงที่ปารีสเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๑๗ (ค.ศ. ๑๗๗๔) และอีกเรื่องหนึ่ง "Iphigenia in Tauris" ออกแสดงที่ปารีสเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๒๒ (ค.ศ. ๑๗๗๙)

โอเวอร์เชอร์ "Iphigenia in Aulis" ที่ริชาร์ด วากเนอร์ นำมาเรียบเรียงขึ้นใหม่ได้กลายเป็นผลงานที่มีชื่อเสียงปรากฏอยู่ในโปรแกรมของเพลงที่บรรเลงด้วยวงซิมโฟนี

เพลงนี้ เริ่มต้นด้วยจังหวะที่ช้าพอประมาณ (Andante) ในทำนองเพลง (Theme) ที่หม่นหมอง เริ่มบรรเลงด้วยกลุ่มเครื่องสายและเครื่องลมไม้ ในไม่ช้าอาการของจิตใจที่หดหู่หนักก็จะเปลี่ยนเป็น ความมั่นใจที่มีพลังยิ่งขึ้น เมื่อวงดุริยางค์เล่นกลเม็ดแบบ Broken chords อย่างกระฉับกระเฉง แล้วจึงตามด้วยตอนที่สงบกว่าโดยซอไวโอลินที่หนึ่งเล่นทำนองที่อ่อนหวาน (Cantabile) เคล้าคลอไปกับเสียงเคร้าส์ร้อยของบีโอบอ ต่อไปก็เป็นทำนองเพลงที่บรรเลงด้วยไวโอลินที่หนึ่งกับฟลูต สุดท้ายจะเป็นการทวนซ้ำเหมือนเมื่อแรกเริ่มที่หม่นหมองซึ่งเสียงดนตรีจะค่อยๆ จบลงอย่างแผ่วเบา

เพลงป๊อโน คอนแชร์โต ในบันไดเสียง ดี ไมเนอร์ โมซาร์ท
(๑๗๕๖-๑๗๕๑)

Allegro. Romanze. Allegro assai.

ในปี พ.ศ. ๒๓๒๘ (ค.ศ. ๑๗๘๕) เลโอโพลด์ โมซาร์ท เดินทางไปยัง นครเวียนนา และได้ฟังเพลงคอนแชร์โต ในบันไดเสียง ดี ไมเนอร์ บทนี้ ซึ่ง ลูกชายของท่านได้นำออกบรรเลงเป็นครั้งแรก ท่านได้เขียนจดหมายถึงลูกสาวมี ใจความตอนหนึ่งว่า "เรามีคอนแชร์โตที่ไพเราะของว็อล์ฟกังบทหนึ่ง ซึ่งคอนแชร์โตบทนี้ผู้คัดลอกตัวโน้ตยังลอกอยู่ขณะที่เราเดินทางมาถึง และเพลงท่อนรอนโดที่ น้องชายของลูกยังไม่มีความสนใจให้จบหนักด้วยเหตุที่เขาต้องตรวจการลอกโน้ตให้ เรียบร้อยเสียก่อน.."

คอนแชร์โตในบันไดเสียง ดี ไมเนอร์ อาจจะเป็นงานที่มีชื่อเสียงที่สุดใน บรรดาป๊อโนคอนแชร์โตที่โมซาร์ทแต่งขึ้น และถ้าพิจารณาในแง่ความลึกซึ้งคม ค่ำในด้านการศึกษาออกซึ่งความรู้สึกและการเพ่งพินิจแห่งอารมณ์ จะเป็นผลงาน ทางดนตรีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดชิ้นหนึ่ง

เอริก โบลม ได้เขียนถึงคอนแชร์โตบทนี้ว่า "...ท่าน (โมซาร์ท) เป็น นักแต่งเพลงพิวเจอร์ริสท์ลักษณะโรแมนติกของท่านได้อุบัติขึ้นก่อนสมัยโรแมนติก ที่นักประวัติศาสตร์ทางดนตรีได้จัดเอาไว้ ท่านคล้ายกับจะคาดการณ์ล่วงหน้าโดย ใช้คำ "Romanze" ซึ่งเป็นภาษาเยอรมันเป็นชื่อของท่อนซ้ำ ท่านได้อยู่ในห้วง อารมณ์ในการสร้างสรรค์งานดนตรี ก่อนที่เบโธเฟินจะมีขึ้นเป็นแบบชั่วคราว และชมนั้นจะมีขึ้นอย่างถาวร

ท่อนทหนึ่ง; Allegro ดี ไมเนอร์, ๔/๔

เพลงท่อนแรกนี้จะแสดงถึงการผสมผสานระหว่างความลึบมตมกับความอบอุ่น ที่เต็มไปด้วยอารมณ์และความบรรเจิด ซึ่งจะนำไปสู่ลักษณะโรแมนติกที่แท้จริง

เสียงดนตรีจะเล่นด้วยความร้อนรนปั่นป่วนที่ระคนกับความบรรเจิด ซึ่งจะนำไปสู่ลักษณะโรแมนติคที่แท้จริง

เสียงดนตรีจะเล่นด้วยความร้อนรนระคนกับความมีเสน่ห์ของท่วงทำนอง (theme) ที่บรรเลงด้วยวงดุริยางค์ในตอนเริ่มต้นของคอนแชร์โตบทนี้ ตอนที่สอง; **Romanze**, บิ แฟลท เมเจอร์, ๔/๔

“Romanze” เป็นคำเยอรมันที่มีความสำคัญและจะให้ผู้ฟังรำลึกถึงการใช้คำนี้ใน “Eine Kleine Nachmusik”

ดนตรีแบบแผนของรอนโดจะนำท่านสู่โลกที่แจ่มใสสงบสุข แม้จะมีความปั่นป่วนของท่อนแรกแฝงเข้ามาในท่อนจี ไมเนอร์ ในตอนกลางของท่อน ๒

นก็ตาม

ตอนที่สาม; **Rondo, Allegro assai**, ดี ไมเนอร์, ๒/๒

ดนตรียังคงดำเนินไปอย่างเคร่งเครียด อย่างกระวนกระวายและความทุกข์ จะบรรเทาเบาบางลงเมื่อมาถึงตอนที่สอง ซึ่งมีความสง่างามยากยิ่งจะพรรณนาได้

ในตอนท้าย ดนตรีจะเปลี่ยนไปเล่นในบันไดเสียง ดี เมเจอร์ และเนื้อหาของท่อนที่สองจะเพียบพร้อมด้วยความสุขสันต์เบิกบานในอารมณ์ซึ่งเครื่องลมไม้ แตรฮอร์น และแตรทรัมเปต จะเล่นโต้ตอบกันโดยสอดแทรกเสียงสั้น ๆ ที่มีอารมณ์ขบขันยิ่ง

ซิมโฟนี หมายเลข ๕ ในบันไดเสียง ซี ไมเนอร์ โอปุส ๖๗ เบโธเฟน (๑๗๗๐-๑๘๒๗)

Allegro con brio. Andante con Moto. Allegro. Finale. (Allegro)

เพลงซิมโฟนี หมายเลข ๕ และหมายเลข ๖ (พาสโตรัล) ได้นำออกแสดงเป็นครั้งแรกพร้อมกันที่กรุงเวียนนา เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๓๕๑ (ค.ศ. ๑๘๐๘)

ซิมโฟนี หมายเลข ๕ บทนี้ ได้กลายเป็นที่ชื่นชอบอย่างกว้างขวาง และ
ได้นำออกแสดงบ่อยครั้งที่สุดในบรรดาเพลงซิมโฟนีทั้งเก้าบทของเบโธเฟน อันที่
จริงแล้วอาจกล่าวได้นำออกบรรเลงบ่อยกว่าในบรรดาเพลงซิมโฟนีทั้งหลายที่มี
อยู่ในโลกด้วยซ้ำ

งานชิ้นนี้เป็นนาฏกรรมในรูปของเสียง กล่าวถึงการต่อสู้ของมนุษย์ที่จะเอา
ชนะเคราะห์กรรม ส่วนใหญ่ของผลงานท่านได้แต่งขึ้นที่ ไฮลิกเกนชตัดท์ อันเป็น
ชนบทชานนครเวียนนา

ท่อนที่หนึ่ง; **Allegro Con brio**, ซี ไมเนอร์, ๒/๔

ทำนองเพลงเริ่มต้นที่ด้วยโน้ต ๔ ตัวอันน่าทึ่ง ซึ่งเบโธเฟน ได้อธิบายว่าเป็น
ตัวแทนของ “ชะตากรรมที่กำลังเกาะประตู่”

โน้ต ๔ ตัวนี้ ไม่เพียงแต่ปรากฏเด่นชัดอยู่แต่เพียงในท่อนนี้เท่านั้น หากยัง
ปรากฏในท่อนอื่นต่อๆ ไปด้วย โดยเฉพาะในท่อนนี้ ท่านจะได้ยินโน้ตทั้ง ๔
นี้ มากกว่า ๒๔๐ ครั้ง

ท่อนที่สอง; **Andante con moto**, เอ แฟลท เมเจอร์, ๓/๘

ท่อนนี้ประกอบด้วยทำนองเพลง (theme) ที่สง่าและไหลเคลื่อนดุจ
กระแสน้ำ เครื่องสายเสียงต่ำเริ่มเล่นทำนองที่ไพเราะ และจะเสริมด้วยทำนองใหม่
ที่มีลักษณะแบบเพลงมาร์ชโดยเล่นด้วยเครื่องเป่า ในท่อนนี้ยังคงได้ยินตัวแทน
ของ “ชะตากรรม” เป็นครั้งคราว

ท่อนนี้ ก่อให้เกิดอารมณ์ที่หวานไหวไม่แน่นอน แต่ก็เต็มไปด้วยความ
ยึดมั่นที่ต่อความผาสุกและความสวยงาม

ท่อนที่สาม; **Scherzo Allegro**, ซี่ ไมเนอร์, ๓/๔

ท่านเบโธเฟน ผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยการใช้ลีลาที่นุ่มนวล ซึ่งจะให้
นัยสำคัญแก่ซอคัมเบลเบส

เฮ็คเตอร์ แบร์ลีโอซ กล่าวถึงการเริ่มต้นของกระบวนหน้าว่า "...ช่างน่าทึ่ง
เสียนี้กระไรดูการเพ่งมองของนักสะกดจิต"

ในที่สุดจากการผันร้ายของ Scherzo ดนตรีจะถึงขั้น ๆ อย่างน่าใจหาย
ใจกว่าเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่การเป่าประกาศชัยชนะของ Finale (ท่อนที่สี่)

ท่อนที่สี่; **Finale Allegro**, ซี่ เมเจอร์, ๔/๔

ดนตรีจากท่อนที่สามเข้าสู่ท่อนที่สี่โดยไม่มีการหยุด เป็นการยืนยันอย่าง
วิเศษและกล้าหาญของอำนาจที่ได้ชัยชนะนับเป็นครั้งแรกในประวัติของ ซิม โฟนี
ที่เบโธเฟน ใช้แตรทรมโบนในซิมโฟนีซึ่งเต็มไปด้วยพลังที่ได้ผลอย่างแท้จริง
ซิมโฟนีจบลงในบรรยากาศของชัยชนะที่เต็มไปด้วยความปิติ.

SYMPHONY CONCERT

- Program -

1. Overture to "Iphigenia in Aulis" -Gluck
2. Piano Concerto in d minor, K. 466 -Mozart
 - I. Allegro.
 - II. Romanze.
 - III. Allegro assai.

Intermission

3. Symphony No. 5 in c minor, Op. 67 -Beethoven
 - I. Allegro con brio.
 - II. Andante con moto.
 - III. Allegro.
 - IV. Finale. (Allegro)

-Sanrasoen Phra Barami-

Overture to 'Iphigenia in Aulis'

Gluck (1714-1798)

(Arr. Wagner)

Christopher Willibald von Gluck was one of the great operatic reformers. He might be called the forerunner of Richard Wagner in the creation of music drama, for in his greatest operas he rebelled against Italian conventions and formulas and strove for an artistic product in which the libretto and the music should be dependent on each other, merged with each other in an integrated artistic whole.

Gluck created two operas which are based on dramas by Euripides (480-406 B.C.), "Iphigenia in Aulis" produced in Paris, 1774 and "Iphigenia in Tauris" produced in Paris, 1779.

The Overture to "Iphigenia in Aulis" has become celebrated on symphony programme particularly in the adaptation by Richard Wagner.

The Overture begins "Andante" with a distressing theme played by strings and woodwind. But soon the temper of sadness is replaced by one of determination and strength. After the whole orchestra suspends into an energetic series of broken chords, a quieter section follows, first violins playing "Cantabile" against mournful oboe calls. Then followed by the simple theme for first violins and flute. The conclusion is a repetition of the distressing beginning, it dies away with memories of the opening notes of the march subject.

Concerto for Pianoforte and Orchestra in d minor, K. 446

W.A. Mozart (1756-1791)

Allegro. Romanze. Allegro assai.

In 1785 Leopold Mozart visited Vienna and heard his son perform the Premiere of the d minor concerto. He wrote to his daughter, ".....The concert was magnificent, we had a new and very

fine concerto by Wolfgang, which the copyist was still copying when we arrived, and the rondo of which your brother did not even have time to play through, as he had to supervise the copying

The d minor is perhaps the most famous of the Mozart pianoforte concertos, and from the points of view of depth of expression and concentration of emotion-it is one of the greatest.

In this concerto, Erik Blom wrote, ".....he is the futurist composer, a romantic before what historians conveniently but loosely label as the romantic period. He even prophetically calls his slow movement a Romanze-in German be it noted. He is in the mood already into which Beethoven dropped temporarily and Schumann permanently....."

The First Movement: Allegro, d minor, 4/4

This movement presents a strange combination of shadowy reserve and luxuriant, emotional warmth, which gives it quite a romantic character. The music is dominated by the passionate agitation of the orchestral theme which opens the concerto.

The Second Movement: Romanze, B flat major, 4/4

Romanze, the German expression is significant, and will remind many hearers of the similar use in *Eine Kleine Nachmusik*. The music in rondo form takes you by the hand and leads you into the light world of peace, though hints of the agitation of the first movement are in evidence in the middle g minor episode.

The Third Movement: Rondo. Allegro assai, d minor, 2/2

The music remains stressful. It is a kind of unhappy restlessness relieved by a major second subject of unspeakable grace.

In an enchanting coda, the music refines into D Major and the second subject flourishes in a brilliant outburst of happiness with woodwind, horns and trumpets answering each other with a supplementary phrase of the extreme good humour.

Symphony No 5 in c minor, Opus 67 Beethoven (1770-1827)

Allegro con brio. Andante con moto. Allegro. Finale (Allegro).

The Beethoven's Fifth Symphony and its successor, the Sixth (Pastoral) were brought out in Vienna at the same concert on December 22, 1808.

The Symphony has turned out to be the most unreservedly admired, and the most frequently performed of all his nine, in fact, of all symphonies in the world!

It is the drama in tone of man's victorious struggle with destiny and it was largely composed at Heiligenstadt, the suburb of Vienna.

The First Movement: Allegro con brio, c minor, 2/4

The Symphony opens with an intensely dramatic figure of four notes which Beethoven explains as "Fate knocking at the door."

This rhythmic figure not only dominates this movement, but appears in every succeeding movement. You will hear it more than 240 times within the limits of this movement!

The Second Movement: Andante con moto, A flat major, 3/8

The movement is formed upon two graceful and flowing themes. The lower strings open with a marvellous melody, and this is complemented by a march like theme by the woodwind. A suggestion of the rhythmic "Fate" is heard from time to time.

Emotionally, the movement has its ups and downs—the weather is changable—but there is no lapse of confidence, the movement is full of faith in happiness and elegance.

The Third Movement: Scherzo. Allegro, c minor, 3/4

Beethoven relaxes in a sort of clumsy, colossal dance, which gives new significance to the doublebasses.

Hector Berlioz said of the opening "It is fascinating as a gaze of a mesmerizer." An extraordinary bridge passage, a supreme example of musical suspense leads from the nightmare of the Scherzo finally in breathtaking crescendo to the triumphant proclamation of the Finale (The Fourth movement)

The Fourth Movement: Finale, Allegro, C major, 4/4

The music entered without pause, it is a splendid and heroic affirmation of conquering power. Here, for the first time in the history of the symphony, Beethoven introduced the trombones, and the resulting strenght is very effective.

The Symphony ends in an atmosphere of joyous triumph.

